

פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי מוֹת-קְדוֹשִׁים, תשע"ג

אַסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פניני עיני חמדי

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

אַחֲרֵי מוֹת-קְדוֹשִׁים - בְּחִינַת הָאָדָם בְּעֵת צָרָה

"וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה" (ויקרא טז, לד)

מקודם כל מדותיו מזויפות היו, וגם כל תורתו ויראתו וחכמתו קלושות וצולעות היו, וכזב אמירתו של הכבוד ושלוות החיים היה מכוון להתהדר ולהתנאות לפני ה' לכבודו ולכבוד תורתו.

"וַיֵּדָע אֶהָרֹן (ויקרא יג, ג)" שתיקתו של אהרון זו שלא התרעם ולא עיקם את פיו ולא שינה מהדר כבודו ותפארתו החיצונית, אלא המשיך בעבודת הקודש ועוד ציפה להמשך הוראותיו של משה, עמידה מהודרת זו גילתה את כל לבו הטהור והמזוכך שך אהרון, שלא חל בו כל שינוי אף בעת צרה וסכנה, אף בעת ראות בניו מוטלים מתים במקדש, לא זועזעה אמונתו ח"ו, אף בעת שבוצע המעשה הגדול והנורא של ו-"בְּקִרְבֵי אֶקְדָּשׁ (ויקרא יג, ג)".

שלמה המלך אומר (קהלת ד, א): "וְשָׁבְתִי אֲנִי וְאֶרְאֶה אֶת כָּל הַעֲשָׂקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, וְהִנֵּה דַמְעַת הַעֲשָׂקִים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם, וְיָמִיד עֲשָׂקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מִנְחָם". ובמדרש- "וְחָד אמר אלו חנופי תורה שסבורין בהן שהן תלמידי חכמים ואינם תלמידי חכמים. חז"ל מכנים אותם "עוֹשְׂקִים" שְׁעוֹשְׂקִים את לב ישראל שמדמים שבאים בשם ה' ולשם הרבות כבוד שמים, ובאמת הם "נבלים ברשות התורה" במסווה של הופעה מהודרת. [מדברי הגר"א זצ"ק ז"ל בספר אור חדש].

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

פירש רש"י- כשהגיע יום הכיפורים עשה כסדר הזה, ולהגיד שבחו של אהרון, שלא היה לובשן לגדולתו, אלא כמקיים גזירת המלך. בגמרא (סנהדרין צב): תנא דברי ר' אלעזר בן יעקב אפילו בשעת הסכנה לא ישנה אדם את עצמו מן הרבנות שלו. ופירש המהרש"א: שלא יראה האדם עצמו מצטער ומתאבל על דין שמים, אבל מקבלו באהבה ובשמחה דרך כבוד.

הנה לימוד גדול רמזו לנו חז"ל, רואים אנו בחיי המציאות שישנם בני תורה ותלמידי חכמים, שמתהדרים ומתייפים ומתקשטים, הן בלבושם והן בדירותיהם בכל הידורי הבגדים והרהיטים, וכבוד התורה בפיהם שהכל לשם שמים, והאיצטלא דרבנן מתוחה על כתפיהם.

אבל הבחינה האמיתית המזוככת של ההרגשה וההכרה הפנימית של כבוד התורה וכבוד השם יתברך מתגלית בעיקר בשעת הסכנה ובשעת הניסיון, ניסיון העוני ובמצב הדוחק, האם גם אז הם עומדים על משמרתם בכל דקדוקי הקומה הזקופה לכבוד ה' ותורתו, ואינם נבהלים ואינם מפחדים מפני האויב?

האם בשעה שאחת מן המדות הנאות שהצטיינו בה בשעת טובתם אינה מאבדת את ערכה, בשעה שהסכנה מרחפת לנגד עיניהם? האם גם אז עומדים בכל צורתם המהודרת שקטים ושלווים ואינם נראים כמיואשים, כשפלי ערך, נדכאים ומתבזים? אמנם מצב כזה מעיד על תחילתו, שגם

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
שלמה בן רקפת ודנה
דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מדרכי ניזיר בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
ברכה בת עכה-
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
של בן מזל פחימה
כל עם ישראל

י' אייר תשע"ג 20/04/2013

פרשת אחרי-קדושים

הפטרה: (ו) "ויהי דבר"- יחזקאל כ
(א) "הלא כבני"- עמוס ט
אבות- פרק ג. כ"ה לעומר

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	18:32	19:48	20:37
ת"א	18:50	19:52	20:34
ח"טה	18:42	19:53	20:37
ב"ש	18:53	19:49	20:35

העלון מוקדש לעילוי נשמת פנינה בת פלורה ע"ה

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אכילת דג עם בשר

האם מותר לאכול דג עם בשר?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אסור חז"ל לאכול דג עם בשר, אפילו שלא נתבשלו או נצלו יחד, שדבר זה קשה לצרעת ומזיק לבריאות. והאיסור הוא בין בבשר בהמה בין בבשר עוף. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קטז ס"ב) ומקורו בגמרא חולין (צז). מפני שקשה לצרעת. וע"ע להרב חיד"א בברכי יוסף (יו"ד סימן קטז אות ח) דלא שנא בשר בהמה לא שנא בשר עוף, וכ"כ הגרי"ח בבן איש חי (פנחס אות ח). וראה עוד בספר חכמת אדם (כלל סח ס"א). והנה אף שהמג"א (סימן קעג סק"א) כתב, שבזמננו נשתנו הטבעים, ושוב אין לחוש בזה לסכנה, מ"מ למעשה פסקינן כסתימת השו"ע. ומה שכתבנו אף שלא נתבשלו יחד- כן העלה בשו"ת שאילת שלום (סימן קסה).

אולם מותר לאוכלם בזה אחר זה. **מקורות:** רמ"א (יו"ד שם ס"ג).

האיסור לאכול בשר ודגים יחד אמור בכל סוגי הדגים והבשר. **מקורות:** ראה פתחי תשובה (יו"ד שם אות ב), ערוך השלחן (שם ס"י). ובספר מאור ישראל הביא דעה הסוברת שסוג דג זה אינו קיים בזמנינו. ראה מנהגי השלחן.

ואפילו שומן של עוף אסור לאכול עם דגים. **מקורות:** פתחי תשובה (שם), פרי מגדים (מ"ז או"ח סימן קעז אות ב).

ראיה למרחקים

להלן סיפור מופלא ביותר, אותו סיפר הגאון הגדול המקובל רבי מרדכי אליהו זצ"ל (והובא בספר 'רבנו האור לציון'), ויש בו כדי ללמדנו עד כמה רחוקה ראייתם של רבותינו, ואף אם לעיתים איננו מבינים מדוע נהגו כך- עלינו לזכור, כי עלינו להאמין באמונת חכמים ולשמע לדבריהם. ומעשה שהיה- כך היה:

פעם הגיע לפנינו לדין תלמיד חכם מופלג בשל סכסוך כספי. הגאון החכם רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל ביקש לגשר ולפשר בין הצדדים, ואף אני נטיתי לכך משום שהייתה ממשות בדבריו, ואילו הגה"ק חכם רבי יעקב מוצפי זצ"ל לא הסכים בשום פנים ואופן **ודרש לחייב את החכם בדינו.**

רציתי להעיר, שאין זו דעת הרוב (שכן גם דעת חכם ר' בן ציון הייתה לפשר, וכן זו הייתה דעתי), אבל חכם ר' בן ציון רמז לי, שלא אומר דבר. כשראה אותו חכם, שעומדים לחרוץ הדין נגדו ובטוח היה, שהדין עמו (מאחר ואדם קרוב אצל עצמו ולא מוצא חובה לעצמו). לפיכך התפרץ ל"ע וכינה אותנו 'בית דין טועין' (בבא בתרא קל"ח).

ביקשתי לענותו עזות, שכן הוא העז לבזות את בית-הדין ושוב רמז לי חכם ר' בן ציון אבא שאול זצ"ל, שאשתוק וצירף קולו להכרעת חכם ר' יעקב. הואיל והיה זה פסק דין להכרעתה של תורה, הצטרפתי להכרעתם, אך תהיתי בלבי, שכן כאמור היה צדק בטענותיו, וראוי היה לפשר בין הצדדים.

כעבור שבוע, כשישבנו בדין אחר נענה חכם ר' יעקב ואמר: "דעו לכם, שראיתי ששורה על אותו חכם קטרוג גדול והדין מתוח עליו, ולפיכך למרות שהיה מקום לפשרה, אמרתי: **"מוטב שייקוב הדין את ההר - מאשר צער גדול שבעתיים"**. תמהתי בקול: **"וכי דנים על-פי רוח הקודש וצפיה במרום? והלא 'אין לדיין, אלא מה שענינו רואות' (סנהדרין ו'), ושוב חכם ר' בן ציון אבא שאול רומז לי שאשתוק.**

כעבור זמן נסע אותו חכם במכוניתו וירד במורד הקסטל, **בנסיעה זו איבד ל"ע שליטה בסיבוב 'מוצא', מכוניתו התרסקה והוא נחבל בכל גופו והובהל בשל כך לבית-הרפואה.** באותו יום אמר לנו חכם ר' יעקב מוצפי זצ"ל: "דעו לכם, שנגזרה עליו מיתה, אבל הואיל ודנו אותו בדין קשה כבר אמרו 'אם הדין נעשה למטה, אין הדין נעשה למעלה' (דבר"ה, ו-ח'יה יח'יה" (יחזקאל יח, ט) ותבטל הגזרה. נרעשתי לשמע הדברים, אבל חכם ר' בן ציון לא הופתע ואמר לי: **"ידעתי, שיש דברים בגו, ולכן סמכתי את ידי על פסיקתו של הגאון ר' יעקב מוצפי"**.

כעבור ארבע שנים פגשתי באותו חכם, שבינתיים החלים מפצעיו. אמרתי לו: **"ציערת תלמיד חכם ונפגעת, לך לחכם ר' בן ציון אבא שאול ובקש ממנו מחילה"** (היה זה כבר לאחר פטירתו של חכם ר' יעקב מוצפי זצ"ל). הלה שמע לקולי ובא לפני חכם ר' בן ציון שאמר לו: **"לא זו בלבד, שהקלת בכבוד תלמיד חכם והעללת עליו שטעה בדינו, עוד השבת לו רעה תחת טובה, כי בפסק דינו הציל את חיירך!"**. וסח לו כל אותו המעשה.

שאלו אותו חכם: "מדוע לא רמזתם לי?", ענהו: **"חלק מהכפרה הייתה הבושה העלבון והצער. ובעניין הפגיעה בכבוד החכם, עליך לאסוף מניין ולעלות לקברו ולבקש ממנו מחילה"**. וכך עשה.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי גשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

התנא האלוקי רבי מאיר בעל הנס זצ"ל - מגדולי התנאים בדור הרביעי. שמו במקור היה **נהוראי**, אולם חז"ל לאחר שעמדו על חוכמתו וכדי להבדילו בין חכמים רבים שנקראו באותו שם, שינו את שמו לר' מאיר משום שהאיר את עיני חכמי ישראל.

מצאצאיו של נירון קיסר, ששלחו המלך להחריב את ירושלים וברח והתגיר. חי לאחר חורבן בית שני, המאה השנייה לספירה בתקופה קשה מאד לעם היהודי. הרומאים ניסו בכל כוחם לנצח את העקשנות היהודית, להישאר כעם מיוחד ולא להתבולל. הם ניסו לחנך אותם ל"קידמה", ולעזוב את עקרונות הדת שנראו בעיניהם מיושנים. שמירת שבת, כשרות, ולימוד התורה נאסרו באיום לעונש מוות. הרומאים לא הצליחו להבין, מדוע חשוב כל כך ליהודים לשמור על דתם. בעיניהם, לאומיות יהודית לא הייתה עניין, שכדאי למות בשבילו.

נרדף ע"י הרומאים לאחר ששיחד את השומר במקום בו אחות אשתו נענשה והובאה וניצל בנס. בעקבות מעשה זה ברח לבבל ועל כן נקרא בעל הנס. דייק בשמות האנשים מהם למד על מהותם. ענוותן. דרשן מופלא. במקצועו היה לבלר. היה מתבל את דרשותיו במשלים והיה בקי במאות משלים. מחל על כבודו למען השכנת שלום. נח לבריות. חריף. חכמים לא יכלו לעמוד על סוף דעתו משום שיכל להתיר ולאסור כל עניין בק"ן תירוצים המתקבלים על הלב בחריפותו הרבה. אולם פסקו כגזרותיו.

גולה בדוקה וידועה, כדי להינצל מכל סכנה וצרה שלא תבוא, כפי שמובא בשם הבעש"ט הקדוש בספר 'כתר תורה' (ח"ב דף נ"ב ע"ב): "אם אדם בסכנה וצריך לנס אזי ייתן ח"י גדולים לנרות בשביל נשמת ר' מאיר בעל הנס, ויאמר בפה מלא: אני מנדר אותן ח"י גדולים לנרות בשביל נשמת ר' מאיר בעל הנס. ויאמר "אלהא דמאיר ענני" שלוש פעמים, ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, כשם ששמעת את תפילת עבדך מאיר ועשית לו ניסים ונפלאות, כן תעשה עמדי ועם כל ישראל הצריכים לניסים נסתרות וגלויים אמן כן יהי רצון", ויזכה לראות ישועות גדולות בעז"ה.

מרבתינו: רבי עקיבא (תלמידו המובהק), ר' ישמעאל, אחר (אלישע בן אבויה- ר' מאיר ור' יוחנן הביאוהו לחיי העולם הבא). **חותנו:** ר' חנניא בן תרדיון (מעשרת הרוגי מלכות). **אשתו:** מרת ברוריה (אחת הנשים המלומדות ביותר עפ"י התלמוד, והתפרסמה בחריפותה, בפלפולה ובבקיאותה בתורה, דבר שהיה נדיר במיוחד באותה תקופה).

זכותו הגדולה של ר' מאיר בעל הנס, שבשמו נשלחו הגאון ר' אליהו ילוז ובנו (מחכמי טבריה) למסעם, עמדה להם פעמים רבות, וליוותה אותם בדרכם הארוכה. בהגיעם לעיר רבאט שבמרקו נזדמן לשם אחד מגבירי העיר טאנקיר, ובשמעו ששליחי כוללות ר' מאיר בעל הנס מבקרים במקום, הזדרז לחפש אחריהם ושקל על ידם סכום כסף גדול, תוך שהוא מוסיף, שאת הכסף נדר לקופת ר' מאיר בעל הנס בעקבות שני ניסים שנעשו לו בזכותו:

נס ההצלה הראשון שאירע לו היה, כאשר חברו נגדו קבוצת סוחרים המתנכלים לו, וגמרו אומר ביניהם לחדור באישון ליל לביתו ולרצחו נפש- אותו ואת כל משפחתו. ואכן באחת השעות הקטנות של הלילה שמע הגביר קול המולה גדולה על גג ביתו, וכשהוא רועד כולו מפחד וחלחלה הצליח בקושי למלמל שאם יושיעהו ה' מצרתו ינדב סכום נכבד לקופת ר' מאיר בעל הנס. למחרת היום התברר, שהתחלף לחבורת הרוצחים ביתו של הגביר בביתו של הגוי הסמוך לו, בו ביצעו הרוצחים את זממם והם רצחו את הגוי ואת כל משפחתו ונתפסו על-ידי השלטונות, והתקיים בו "צדיק מצרה נחלץ ויבוא אחר תחתיו".

הנס השני שארע לגביר בזכותו של ר' מאיר בעל הנס קרה, כאשר נשלחו אליו מאירופה משלוחים גדולים של סחורה שהייתה אסורה למסחר בערי מרוקו, והגביר היה צפוי לעונש כבד ולמאסר ממושך, אם היה נודע דבר הבאת הסחורה לשלטונות. מיודענו היה אובד עצות ולא היו בפניו כל דרכים להשבת המשלוח, שכבר עשה דרכו אליו בלב הים, ובדרך הטבע לא יעזור דבר שהרי ברגע שיגיעו המשלוחים- אזי המוכסים יבדקו את הסחורה ומיד הוא יידרש למשפט. לפיכך נדר, שאם יצילהו ה' מהגזירה ייתן סכום גדול לקופת ר' מאיר בעל הנס. זכותו של ר' מאיר בעל הנס עמדה לו, וכשהגיעה הסחורה לבית המכס, נפתחו כל המשלוחים מלבד המשלוח של הגביר שאנשי המכס חשבו, שכבר בדקוהו, וכך ניצל הגביר מהעונש הכבד.

בימי שלחותו של הגאון רבי אליהו ילוז זצ"ל (בעל 'יש מאין') לערי מרוקו, בבואו לעיר לאראג'י שבמרקו, בחודש תשרי ה'תרנ"ב, התאכנס אצל הגביר המכובד, באכסניה של תורה, סניור מאיר מתתיהו. בערב סוכות קרה מקרה נורא לבנו יחידו של בעל אכסניה זה, ילד כבן עשר שנים, כי בעלות אביו לסכך הסוכה אשר הייתה גבוהה מאד בקומה עליונה, עלה גם הבן אחריו, ופתאום מעדו רגלי הילד ונפל לתוך החצר מגובה של שישה מטרים! לקול החבטה הרימו יושבי החצר קול זעקה איומה. בשומעו את הצעקות הנוראות של אבי הילד ואמו, נשא הצדיק זיע"א את עיניו למרום ואמר: "ריבונו של עולם, עשה למען ארץ הקדושה, ולמען התנא הקדוש ר' מאיר, ועשה עמי נס למען לא יאונה מאומה לילד", ותיכף ומיד פנה אל אבי הילד ואמר לו: "נדור נדר לשם ר' מאיר בעל הנס ותאמר אלקא דמאיר ענני, שלוש פעמים, ואני בטוח בה", כי הילד יחיה ויקום על רגליו". ותיכף עשה האב הנבהל, ככל אשר ציווה עליו הרב, ויפתח הילד את עיניו וידבר, ויבדקו בגופו ויראו, שאין לו כל פצע וחבורה.

אַמוּנָה תְּמִימָה

להלן סיפור מופלא, שאותו סיפר הרב משה בן-לולו מארגון 'ערכים' באחת מהרצאותיו בבית-הכנסת עין-חמד, ויש בו כדי ללמדנו כי **כאשר האדם תולה את כל מבטחו בקב"ה- ה' עוזרו**. וככל שנאמין באמת ובתמים- אזי נגלה, כי הרבה דרכים למקום. ומעשה שהיה- כך היה:

למעשה סיפור זה הגיע לאוזנו של הרב משה בן-לולו מפי בתו, ששמעה את הסיפור מאחת מבנות הסמינר, שבו היא לומדת, שבדידה הווה עובדא. באחד הימים התבקשו בנות הסמינר להגיע ולשמוע הרצאה מפי אשה, שבעברה התחזקה רבות וכיום היא רבנית ומרצה ומספרת על עברה ועל העובדה כיצד הקב"ה השגיח בה על כל צעד ושעל, עד כי הרגישה, כיצד הולך עימה ודואג לכל אשר תלך.

אחת הבנות בסמינר, ששמעה את הסיפור, דמעות נקוו בעיניה. הוריה לא אנשים אמידים בלשון המעטה והגיעה עת-דודים. בעוד ימים אחדים נקבע לה פגישה ע"י השדכנית, וייתכן ומדובר בבן זוגה האמיתי. **והיא עצמה- אין לה בגדים חדשים כלל וכלל והיא מתביישת עד מאוד ללבוש בבגדיה הישנים והדהויים**. מה מאוד חפצה היא לרכוש בגדים חדשים, שיהלמו אותה ובהם תלך לאותה פגישה.

כאשר שמעה מפי הרבנית כיצד הקב"ה עזר לה- החליטה אף היא בתמימותה לבקש את העזרה מבורא העולם, שכן בידו הכל וברצונו יכול להשפיע ורק עליו כדאי לסמוך.

היא יצאה החוצה בסיום ההרצאה והחלה לדבר עם בורא העולם: "אבינו שבשמים, אנא ממך. אתה יודע מה המצב של הוריי. אתה יודע שבעוד ימים מספר עליי להיפגש עם בחור ואני רוצה מאוד, שיהיו לי בגדים חדשים. אתה היחיד שיכול לעזור לי- שכן אין לי במי לתלות את תקוותיי". ושוב דמעות החלו לבצבץ בזוויות עיניה.

לאחר דקות אחדות שוב החלה לדבר עם בורא העולם, כשהיא מבקשת שוב ושוב ומייחלת לעזרתו ולבסוף אומרת: "**אבא שבשמים. אני סומכת רק עליך!**". באותם רגעים ממש קיבלה היא שיחת טלפון מדודתה. היא שאלה אותה: "מה שלומך?". והיא אמרה: "אני מדברת עם אבא שבשמים". דודתה שלצערנו הרב עדיין לא התחזקה באמונה וביטחון באבינו שבשמים שאלה בגיחוך: "ומה את מבקשת ממנו? את יכולה לספר לי?".

ובת הסמינר, בתמימותה משוחחת עם דודתה, כפי ששוחחה עם מי שאמר והיה העולם. דודתה המשיכה לגחך מהצד השני ולשאול בציניות: "**ומה ענה לך הקב"ה?**"- "עדיין לא אמר לי מאומה", ענתה. "**אולם אני מאמינה, שהוא שומע- והוא ידאג לי**". "כיצד יעביר לך את הכסף הדרוש?", הקשתה הדודה. "איני יודעת", ענתה, "אולם הרבה דרכים למקום!".

הדודה המשיכה לשוחח עוד דקות ספורות ובסיומן ניתקה את השיחה, כשהיא מגחכת על האמונה הפשוטה של בת-הסמינר. למחרת הדודה מתקשרת לבת-הסמינר ומבקשת ממנה להגיע בשעת אחר-הצהריים למקום עבודתה. היא לא ציינה מדוע, אולם גם בת-הסמינר לא שאלה שאלות.

כשהגיעה לשם, הביטה בת הדודה באומרה: "אתמול גיחכתי על העובדה, שאמרת שאת משוחחת עם בורא-העולם. אולם אני חייבת להתנצל בפניך!". תוך כדי דיבור, הדודה הגישה מעטפה סגורה. בת הסמינר פתחה את המעטפה- **וחמישה שטרות בנות מאתיים שקלים כל אחד נפלו ממנה**.

היא הביטה בדודתה כמבקשת הסבר, שכן **אלף שקלים הוא סכום לא מבוטל כלל ועיקר**. ביחוד בשל העובדה, שידעת כי דודתה עובדת בסך הכל כמזכירה. וכאחת שכזו- משכורתה אינה גבוהה במיוחד. ובטח שלא להעניק סכום כה גבוה גם כאשר מדובר בקרובת משפחתה.

הדודה הביטה בה וסיפקה את ההסבר המיוחל: "אתמול, כאשר שוחחתי איתך, דיברתי ברמקול. דהיינו, כל מי שנמצא בקרבת מקום עלול לשמוע את כל מה שאת אומרת. כאשר שאלתי אותך: 'מה ענה לך בורא-העולם', ואת השבת, שבינתיים לא ענה- **מי ששמע את כל השיחה ובאותה שעה היה בחדר הסמוך היה הבוס שלי**."

כשסיימתי את השיחה עימך, קרא לי המנהל לחדרו ואמר: 'אני חייב להתנצל ששמעתי את כל השיחה שלך. אולם סיפורה של קרובתך נגע עד מאוד בלבי! **אמרי לה בבקשה, כי בורא העולם אכן שמע אותה ונענה לתפילותיה**', והוא פתח את ארנקו והוציא חמישה שטרות בנות מאתיים שקלים כל אחד.

"אמרי נא לה, שתקנה את הבגדים המיוחלים שכה ציפתה- ושתצליח בפגישה ותמצא את בן זוגה האמיתי ותבנה בניין עדי- עדי!". כך אמר בהתרגשות רבה. בת הסמינר לקחה את השטרות וחזרה, כשהיא מרוגשת עד מאוד וסיפרה לכל בנות הסמינר את אשר אירע עימה – את המענה שנתן לה הקב"ה מלא כל הארץ כבודו!

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב יוסף שלום בן ר' אברהם זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
עמרם בן חנה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל